

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 710

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 octombrie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 792 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală	2-3	318.— Ordin al ministrului internelor și reformei administrative privind organizarea și executarea inspecțiilor și controalelor în Ministerul Internelor și Reformei Administrative	11-14
Decizia nr. 793 din 27 septembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală	3-5	325.— Ordin al ministrului internelor și reformei administrative privind acordarea titlului de parc industrial Asocierii „Parc Industrial UTA 2”	15
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL	
112.— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat și a Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative	5-9	16.— Hotărâre privind modul de exercitare a dreptului de vot la alegerile pentru Parlamentul European din data de 25 noiembrie 2007 de către cetățenii români cu domiciliul în străinătate	16
1.243.— Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 759/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Sport	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 792

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu Iulian Conduleț în Dosarul nr. 986/212/2007 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției a depus în scris concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece dispozițiile legale criticate reglementează cu privire la drepturile apărătorului învinutului sau inculpatului. Or, autorul excepției are calitate de parte vătămată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 986/212/2007, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 172 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Liviu Iulian Conduleț în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva soluției de netrimitere în judecată dispuse de procuror.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la liberul acces la justiție și art. 24 referitoare la dreptul la apărare, deoarece apărătorul său ales a fost îndepărtat în momentul audierii martorului în cursul urmăririi penale. Or, de vreme ce în procedura de soluționare a plângerilor împotriva rezoluției procurorului singura probă admisibilă este cea cu înscrisuri, ceea ce nu permite reformarea depoziției martorului, textul legal criticat este de natură a contraveni liberului acces la justiție și dreptului la apărare.

Judecătoria Constanța opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată numai în ce privește dispozițiile art. 172 alin. 2—8 din Codul de procedură penală, deoarece acestea nu conțin norme contrare dreptului la apărare sau dreptului la un proces echitabil. Cât privește art. 172 alin. (1) din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului apreciază că acesta contravine art. 24 din Constituție, deoarece în actuala reglementare s-a limitat sfera actelor la care poate participa apărătorul învinutului sau inculpatului numai la actele de urmărire penală care implică audierea sau prezența acestuia din urmă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 172 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Drepturile apărătorului*, care au următorul conținut:

„În cursul urmăririi penale, apărătorul învinutului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală care implică audierea sau prezența învinutului sau inculpatului căruia îi asigură apărarea și poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.

Când asistența juridică este obligatorie, organul de urmărire penală va asigura prezența apărătorului la ascultarea învinutului sau inculpatului.

În cazul în care apărătorul învinutului sau inculpatului este prezent la efectuarea unui act de urmărire penală, se face mențiune despre aceasta, iar actul este semnat și de apărător.

Persoana reținută sau arestată are dreptul să ia contact cu apărătorul, asigurându-i-se confidențialitatea convorbirilor.

Apărătorul are dreptul de a se plânge, potrivit art. 275, dacă cererile sale nu au fost acceptate; în situațiile prevăzute în alin. 2 și 4, procurorul este obligat să rezolve plângerea în cel mult 48 de ore.

În cursul judecății, apărătorul are dreptul să asiste pe inculpat, să exercite drepturile procesuale ale acestuia, iar în cazul când inculpatul este arestat, să ia contact cu acesta.

Apărătorul ales sau desemnat din oficiu este obligat să asigure asistența juridică a învinutului sau inculpatului. Pentru nerespectarea acestei obligații, organul de urmărire penală sau

instanța de judecată poate sesiza conducerea baroului de avocați, spre a lua măsuri.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la prevederi similare. Astfel, prin Decizia nr. 365 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 12 august 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 alin. 1 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, argumentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de acestea, Curtea mai constată că autorul a înțeles să invoce excepția de neconstituționalitate motivat de împrejurarea că apărătorul său a fost îndepărtat din sală în momentul audierii unui martor în cursul urmăririi penale. Altfel spus, ar trebui ca avocatul ales să poată participa la efectuarea oricărui act de urmărire penală, procurorul fiind astfel dublat în atribuții de apărătorii învinuiților ori inculpaților. O astfel de reglementare nici nu ar fi posibilă, dat fiind faptul că fazei de urmărire penală, spre deosebire de faza de judecată, nu îi este

specific principiul contradictorialității. Dreptul la apărare presupune, potrivit art. 24 din Legea fundamentală, dreptul de a fi asistat de un avocat ales sau numit din oficiu. Or, prevederea legală criticată nu numai că nu contravine acestui principiu, ci îi dă expresie, oferind părții interesate dreptul de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, procesul echitabil. În plus, modalitatea în care apărătorul ales a înțeles să reprezinte interesele clientului său este o problemă ce excedează competenței Curții Constituționale, iar eventualele erori ori consecvențe strecurate în procesul penal, determinate de apărare sau chiar de acuzare, nu pot fi convertite în vicii de neconstituționalitate.

În sfârșit, Curtea constată că dispozițiile legale potrivit cărora, în cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului ori inculpatului poate asista numai la efectuarea actelor care implică prezența sau audierea persoanei căreia îi asigură apărarea sunt norme de procedură care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, sunt prevăzute numai prin lege. Așa fiind, este dreptul exclusiv al legiuitorului de a reglementa cu privire la procedura de judecată, limitarea dreptului apărătorului de a asista la efectuarea anumitor acte de urmărire penală, cum ar fi audierea unui martor, nefiind de natură a contraveni dreptului la apărare atâta vreme cât învinuitul, prin avocatul ales, în virtutea drepturilor pe care le avea, putea solicita o eventuală confruntare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 172 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu Iulian Conduleț în Dosarul nr. 986/212/2007 al Judecătorei Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 793

din 27 septembrie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 331/R/296/2006, **Judecătoria Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Chivari în

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Chivari în Dosarul nr. 331/R/296/2006 al Judecătorei Satu Mare.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 124 alin. (2) referitoare la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, precizarea în cuprinsul art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală, care condiționează excepția de prevederea „legii”, nu reprezintă o garanție suficientă pentru asigurarea unui proces echitabil, ci, dimpotrivă, nu face decât să alimenteze inechitățile în domeniul penal, autorizând un amestec inadmisibil al procedurilor administrative în procedurile penale. Procedurile administrative de control ce precedă întocmirea proceselor-verbale și a actelor de constatare semnalate de art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală nu satisfac exigențele procedurale impuse de dreptul la un proces echitabil. Astfel, textul de lege criticat conferă acestor acte vocația de a fi folosite ulterior ca mijloace de probă în procesul penal (cu privire la faptele și împrejurările de fapt constatate, precum și cu privire la explicațiile persoanelor la care se referă și ale martorilor asistenți), fără a fi respectate cerințele referitoare la egalitatea de arme, contradictorialitatea, obligarea de motivare a actelor judiciare, comunicarea probelor, posibilitatea exercitării căilor de atac, publicitatea, independența și imparțialitatea autorităților justiției, respectarea prezumției de nevinovăție și garantarea exercitării drepturilor apărării. Prin urmare, aceste acte nu ar putea fi convertite în mijloace de probă în procesul penal fără să se aducă atingere dreptului la un proces echitabil, deoarece provin de la organe de stat din afara celor judiciare, de regulă de natură administrativă. Așa fiind, independența și imparțialitatea justiției sunt puse în pericol, întrucât s-a creat posibilitatea ca judecătorii să își întemeieze soluția de condamnare pe acte întocmite în afara procesului penal.

În acest context autorul excepției mai arată că domeniul de aplicare al autorității de lucru judecat în procesul penal este delimitat de diferența de competență funcțională, fundamentată pe independența fiecărui judecător. Or, deși decizia administrativă nu are autoritate de lucru judecat, folosirea ei în procesul penal antrenează imposibilitatea pentru cel interesat de a contesta în fața jurisdicției administrative exactitatea faptelor stabilite de judecătorul represiv.

În acest sens se invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, și anume cauzele *Funke împotriva Franței*, 1993, *Fayed împotriva Regatului Unit*, 1994 și *Saunders împotriva Regatului Unit*, 1996.

Judecătoria Satu Mare opinează că pentru procesele-verbale și actele de constatare emise de alte organe s-ar impune o recalificare cu o conotație de sursă de informare pentru organul de urmărire penală și nu convertirea acestora în mijloace de probă în procesul penal. Astfel, prin folosirea acestor mijloace de probă, indiferent de conținutul lor concret și de natura faptei imputate acuzatului, în condițiile în care procedurile administrative sunt supuse altor exigențe, este discutabilă respectarea cerințelor impuse de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului liberului acces la justiție, întrucât întreaga activitate desfășurată de procuror și de organele de urmărire penală, precum și întreg probatoriul administrat sunt supuse controlului instanței judecătorești. Mai mult, împotriva proceselor-verbale și a actelor de constatare, considerate de art. 90 alin. 2 din Codul de procedură penală ca mijloace de probă, se poate formula contestație ce se soluționează atât pe cale administrativă de către organul competent, cât și de către o instanță de judecată independentă și imparțială, instituită de lege, iar persoana ce se consideră lezată în drepturile sale beneficiază de două grade de jurisdicție.

Dispozițiile legale invocate nu sunt de natură să aducă atingere principiului unicității și imparțialității justiției și nici principiului independenței judecătorilor.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 90 alin. 2, cu denumirea marginală *Procesul-verbal ca mijloc de probă*, și art. 214 alin. 5, cu denumirea marginală *Actele încheiate de unele organe de constatare*, ambele din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— art. 90 alin. 2: „*De asemenea, sunt mijloace de probă procesele-verbale și actele de constatare, încheiate de alte organe, dacă legea prevede aceasta.*”;

— art. 214 alin. 5: „*Procesele-verbale încheiate de aceste organe constituie mijloace de probă.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 524 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, și Decizia nr. 331/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 28 iulie 2005, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate ce vizau dispozițiile art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, statuând în esență că nu contravin dreptului părților la un proces echitabil, întrucât procesele-verbale încheiate de alte organe decât cele de urmărire penală sau instanța de judecată pot fi combătute cu orice alte probe propuse de părți, în condițiile art. 67 alin. 1 din Codul de procedură penală. De asemenea, Curtea a statuat că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere unicității și imparțialității justiției și nici independenței judecătorilor, întrucât instanța judecătorească este cea care apreciază asupra concluziei și utilității probelor, iar cu ocazia deliberării, tot instanța de judecată este cea care face aprecierea definitivă a probelor, care, în conformitate cu dispozițiile art. 63 alin. 2 teza întâi din Codul de procedură penală, nu au valoare mai dinainte stabilită.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 90 alin. 2 și art. 214 alin. 5 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Chivari în Dosarul nr. 331/R/296/2006 al Judecătoriei Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 septembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat și a Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative

În scopul ducerii la îndeplinire a obiectivelor Programului de guvernare, conform cărora Guvernul va asigura o creștere a calității vieții viitorilor pensionari mai apropiată de cea din perioada activă, prin introducerea și implementarea unui mecanism viabil și eficient de funcționare a sistemului de pensii private, în condițiile unui control public transparent asupra gestionării acestora, exercitat de către Comisia de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, și ținând cont de faptul că pe parcursul etapei de implementare a prevederilor din cuprinsul Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, precum și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative s-au constatat anumite carențe în circuitul documentelor și al informațiilor, prevederile legale actuale reglementând inițial doar componenta de organizare și funcționare, iar nu și componenta de colectare, aceste aspecte se impun a fi remediate în regim de urgență, astfel încât colectarea și administrarea fondurilor de pensii să se realizeze în condiții de maximă siguranță pentru contribuabilii la acest nou sistem de pensii.

Totodată, luând în considerare faptul că procedura de autorizare, respectiv de avizare a entităților care operează în sistemul pensiilor private a fost finalizată, precum și faptul că procedura de aderare inițială la fondurile de pensii administrate privat a fost deja demarată de la data de 17 septembrie 2007, este absolut necesar să fie puse la dispoziția Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private instrumentele sancționatorii adecvate prin completarea și detalierea cadrului legal al răspunderii juridice în cazul încălcării reglementărilor din cuprinsul legilor sus-menționate.

Având în vedere că aceste împrejurări obiective vizează interesul public și constituie situații extraordinare, se impune adoptarea de măsuri imediate în ceea ce privește circuitul informațiilor și al documentelor între instituțiile implicate în evidența și colectarea contribuțiilor destinate fondurilor de pensii administrate privat, astfel încât aceste operațiuni să se realizeze în condiții de maximă siguranță pentru participanții la sistemul de pensii private, precum și pentru perfecționarea cadrului legislativ privind răspunderea juridică, în scopul întăririi capacității de control și supraveghere a Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 18 iulie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctele 20 și 21 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„20. *instituție de colectare* — instituția care are ca atribuție legală colectarea contribuțiilor individuale de asigurări sociale, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală.

21. *instituție de evidență* — instituția care are ca atribuție legală evidența asiguraților din sistemul public de pensii,

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor

respectiv Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.”

2. La articolul 32, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Administratorul transmite Comisiei, în format electronic, copii ale actelor individuale de aderare.”

3. La articolul 33, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instituția de evidență notifică, în termen de 5 zile lucrătoare de la înregistrarea în Registrul participanților, în

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

format electronic, fiecărui administrator în parte, lista conținând datele de identificare ale persoanelor repartizate aleatoriu la fondul de pensii administrat de către acesta.”

4. La articolul 33, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Fiecare administrator informează, în scris, în termen de 30 de zile de la notificare, participanții care au fost repartizați aleatoriu, la fondul aflat în administrarea sa, de către instituția de evidență cu privire la denumirea fondului de pensii administrat privat și a administratorului acestuia.”

5. La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Stabilirea și modificarea structurii Registrului participanților se fac pe baza unui protocol încheiat între instituția de evidență și Comisie.”

6. La articolul 34, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea actualizării Registrului participanților, administratorul transmite lunar instituției de evidență informațiile cuprinse în actele individuale de aderare, precum și orice alte informații necesare actualizării Registrului participanților.”

7. La articolul 41, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) transferul participanților între fondurile de pensii administrate privat;”

8. La articolul 42, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Contribuția la fondul de pensii se deduce din veniturile brute lunare care reprezintă bază de calcul pentru contribuția individuală de asigurări sociale, împreună și în aceeași modalitate de calcul cu contribuția obligatorie datorată conform Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contribuția la fondul de pensii se constituie și se virează împreună și în aceleași condiții stabilite prin Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, pentru contribuția individuală de asigurări sociale.”

9. La articolul 43, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Din momentul începerii activității de colectare, cota de contribuție la fondul de pensii este de 2% din baza de calcul, stabilită potrivit art. 42 alin. (2).

(3) În termen de 8 ani de la începerea activității de colectare, cota de contribuție la fondul de pensii se majorează la 6%, cu o creștere de 0,5 puncte procentuale pe an, începând cu data de 1 ianuarie a fiecărui an.”

10. După articolul 43 se introduce un nou articol, articolul 43¹, cu următorul cuprins:

„Art. 43¹. — (1) Instituția de evidență calculează, pentru fiecare participant, cuantumul contribuției datorate fondului de pensii, luând în considerare baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale înscrisă în declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat sau, după caz, în declarația de asigurare la sistemul public de pensii.

(2) Instituția de evidență întocmește liste nominale de viramente, distinct, pentru fiecare fond de pensii, liste în care sunt înregistrați participanții și cuantumul contribuției datorate de către aceștia.

(3) Listele prevăzute la alin. (2) se transmit fondurilor de pensii de către instituția de evidență, până cel târziu în data de 20 a lunii următoare celei de depunere a declarației prevăzute la alin. (1).

(4) În situația în care instituția de evidență constată că declarația prevăzută la alin. (1) nu a fost depusă în termenul legal, participanții pentru care nu s-a efectuat declararea sunt înscrisi în listele nominale de viramente, care se transmit

fondurilor de pensii fără a se completa rubrica referitoare la cuantumul contribuției.

(5) Declarațiile depuse peste termenul legal sunt prelucrate de către instituția de evidență la următorul termen prevăzut la alin. (3), în funcție de data depunerii acestor declarații, participanții fiind înscrisi în listele nominale de viramente și/sau cu sume restante, după caz.

(6) În termenul prevăzut la alin. (3), instituția de evidență transmite instituției de colectare situația, pe plătitori, persoane juridice și persoane fizice care au calitatea de angajator sau entități asimilate angajatorului, a sumelor datorate cu titlu de contribuție de asigurări sociale, astfel cum au fost declarate, în vederea verificării plăților efectuate.

(7) Instituția de evidență răspunde de întocmirea, actualizarea și păstrarea evidenței privind contribuțiile la fondurile de pensii, pe fiecare participant.

(8) În vederea realizării evidenței contribuției la fondurile de pensii, precum și pentru asigurarea corelării conținutului propriilor baze de date, instituția de evidență și instituția de colectare își transmit reciproc informațiile referitoare la sumele reprezentând contribuția de asigurări sociale, declarate și, respectiv, plătite.”

11. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Lunar, până cel târziu în data de 20 a lunii următoare celei de depunere a declarațiilor prevăzute la art. 43¹ alin. (1), instituția de evidență virează de la bugetul asigurărilor sociale de stat suma reprezentând contribuțiile la fondurile de pensii, pentru fiecare fond de pensii în parte.

(2) Virarea contribuțiilor pentru fondurile de pensii se realizează de către instituția de evidență prin diminuarea conturilor de venituri ale bugetului asigurărilor sociale de stat, pe baza informațiilor cuprinse în listele nominale de viramente, întocmite separat, pentru fiecare fond de pensii.

(3) Pentru situațiile prevăzute la art. 43¹ alin. (4) nu se efectuează viramente pentru fondurile de pensii.

(4) În cazul persoanelor asigurate la sistemul public de pensii pe bază de declarație de asigurare, contribuția pentru fondurile de pensii se virează numai pentru luna/lunile pentru care, conform legii, se realizează stagiul de cotizare.

(5) În orice situație în care intervin elemente care conduc la modificarea unor date sau sume privind contribuțiile pentru fondurile de pensii, inclusiv în cazurile depunerii unor declarații nominale rectificative la sistemul public de pensii, instituția de evidență procedează la regularizarea acestora în termen de maximum 6 luni de la data constatării situațiilor.

(6) Procedura de regularizare prevăzută la alin. (5) se stabilește prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor.”

12. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) În cazul neachitării la termen a contribuției de asigurări sociale, instituția de colectare procedează la stabilirea cuantumului datorat și la aplicarea modalităților de executare silită și a celorlalte modalități de stingere a debitelor, conform dispozițiilor legale privind colectarea creanțelor bugetare.

(2) Majorările de întârziere datorate pentru neplata la termen a contribuției de asigurări sociale se fac venit la bugetul asigurărilor sociale de stat.”

13. La articolul 86, alineatul (4) se abrogă.

14. La articolul 116, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 116. — (1) *Agentul de marketing* este persoana juridică sau, după caz, persoana fizică ce își desfășoară activitatea în acest scop, în temeiul autorizației sau avizului, după caz, emisă/emis de către Comisie.”

15. La articolul 118, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) activitatea de marketing a fondurilor de pensii, inclusiv procedura de autorizare sau avizare, după caz, a agenților de marketing;”.

16. La articolul 140, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 140. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale normelor emise în aplicarea acesteia atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.”

17. Articolul 141 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 141. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:
a) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de control ale Comisiei;

b) nerespectarea prevederilor art. 6 referitoare la egalitatea de tratament a participanților și a beneficiarilor;

c) nerespectarea unuia dintre termenele prevăzute la art. 38 alin. (4), art. 63 alin. (3), art. 113 alin. (2), art. 114 alin. (1) și la art. 131 alin. (3);

d) nerespectarea prevederilor art. 61 alin. (2) referitoare la reîntregirea capitalului social de către administrator;

e) nerespectarea prevederilor art. 65 privind interdicțiile prevăzute pentru membrii consiliului de administrație și ai comitetului de direcție, după caz;

f) nerespectarea obligației administratorului de a furniza informații participanților și beneficiarilor, prevăzută la art. 111;

g) nerespectarea celorlalte obligații prevăzute în cuprinsul prezentei legi, în normele emise în aplicarea acesteia, precum și în actele adoptate de Comisie.

(2) Săvârșirea de către persoana fizică sau juridică a vreuneia dintre faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu:

a) avertisment scris;
b) amendă contravențională;
c) anularea votului exprimat sau suspendarea temporară a dreptului de vot al acționarilor semnificativi;

d) retragerea autorizației sau avizului altor entități decât administratorul, căruia i se aplică măsura administrativă prevăzută la art. 81;

e) restrângerea sau interzicerea dreptului administratorilor de a dispune de propriile active;

f) interzicerea, pe o perioadă cuprinsă între 90 și 180 de zile, a desfășurării unor activități reglementate de prezenta lege.

(3) Sancțiunile principale prevăzute la alin. (2) lit. a) sau b) pot fi aplicate cumulativ cu oricare dintre sancțiunile complementare prevăzute la alin. (2) lit. c)—f).

(4) Limitele amenzilor se stabilesc după cum urmează:
a) între 0,5% și 5% din capitalul social pentru persoanele juridice;

b) între 10.000 lei și 100.000 lei, pentru persoanele fizice.

(5) Amenzile contravenționale aplicate potrivit prezentei legi se fac venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența se face venit la bugetul Comisiei.

(6) Comisia poate aplica sancțiuni persoanelor fizice cărora, în calitate de administratori, reprezentanți legali sau exercitând în drept ori în fapt funcții de conducere sau exercitând cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, le este imputabilă respectiva contravenție.

(7) Persoanele fizice prevăzute la alin. (6) sunt ținute, potrivit legii, și la repararea prejudiciilor patrimoniale cauzate prin fapta constituind contravenție. Dacă fapta este imputabilă mai multor persoane, acestea sunt ținute solidar la repararea prejudiciului cauzat.

(8) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

(9) Dacă aceeași persoană a săvârșit mai multe contravenții, sancțiunea se aplică pentru fiecare contravenție.

(10) În cazul în care la săvârșirea unei contravenții au participat mai multe persoane, sancțiunea se va aplica fiecăreia separat.

(11) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale se fac de către personalul împuternicit în acest scop, prin decizie a președintelui Consiliului Comisiei.”

18. La articolul 142, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În ceea ce privește procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, de aplicare a sancțiunilor, precum și de repartizare a sumelor provenite din amenzi, prevederile prezentei legi derogă de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

19. Alineatul (3) al articolului 142 se abrogă.**20. Articolul 145 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 145. — (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 15 ani sau cu amendă:

a) fapta persoanei din vina căreia contribuția la fondul de pensii nu este virată sau este utilizată în alte scopuri decât prevede prezenta lege;

b) nerespectarea prevederilor art. 28 referitoare la investirea și înstrăinarea activelor fondului de pensii de către administrator;

c) fapta persoanei din vina căreia transferul de disponibilități bănești ale unui participant la un alt fond de pensii nu este efectuat în termenul prevăzut la art. 40 alin. (1) sau acestea sunt utilizate în alte scopuri decât prevede prezenta lege;

d) administrarea sau modificarea neautorizată a schemelor de pensii private;

e) administrarea unui fond de pensii neautorizat;

f) desfășurarea de către administrator a altor activități decât cele pentru care a fost autorizat;

g) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 117.

(2) Faptele prevăzute la alin. (1), dacă constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile prevăzute de acestea.

(3) Pentru infracțiunile prevăzute la alin. (1), acțiunea penală se exercită din oficiu.”

21. La articolul 149, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Contribuțiile pentru fondurile de pensii se virează începând cu luna următoare celei în care s-a definitivat procedura de repartizare aleatorie prevăzută la alin. (2).”

22. După articolul 149 se introduce un nou articol, articolul 149¹, cu următorul cuprins:

„Art. 149¹. — Autoritățile și instituțiile publice furnizează în mod gratuit Comisiei, instituției de evidență și instituției de colectare, după caz, informațiile solicitate în scopul îndeplinirii de către acestea a atribuțiilor care le revin potrivit prevederilor prezentei legi.”

23. Articolul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 151. — În perioada pentru care au fost efectuate viramente în contul participantului la un fond de pensii, numărul lunar de puncte stabilit pentru acesta, conform Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, se corectează cu raportul dintre cota de contribuție datorată la sistemul public de pensii, din care s-a dedus cota de contribuție aferentă fondului de pensii administrat privat, și cota de contribuție de asigurări sociale stabilită prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.”

Art. II. — În tot cuprinsul Legii nr. 411/2004 și al normelor emise în aplicarea acesteia, sintagma „membrii consiliului de administrație și ai comitetului de direcție” se va înlocui cu sintagma „administratori, directori, respectiv membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului”.

Art. III. — Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 31 mai 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 13, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Orice modificare privind retragerea autorizației administratorului se consemnează în Registru.”

2. Articolul 37 se abrogă.

3. La articolul 40, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Decizia de respingere a autorizării de constituire ori de administrare sau decizia de retragere a autorizației de administrare, scrisă și motivată, se comunică în termen de 5 zile calendaristice de la adoptarea acesteia și poate fi atacată la instanța judecătorească competentă, în conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

.....
 (4) Procedura de retragere a autorizației de administrare se stabilește prin normele adoptate de Comisie.”

4. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Comisia emite norme privind :

- a) autorizarea ca administrator;
- b) retragerea autorizației de administrare a administratorului;
- c) fuziunea și divizarea administratorilor;
- d) fuziunea fondurilor de pensii facultative.”

5. La articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Administrarea specială se instituie în cazul retragerii autorizației fondului de pensii facultative sau a autorizației de administrare.”

6. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — În ziua lucrătoare următoare datei adoptării deciziei de retragere a autorizației de administrare ori a autorizației fondului de pensii facultative, Comisia notifică administratorul cu privire la retragerea autorizației și solicită oferte celorlalți administratori autorizați pentru administrarea fondurilor de pensii facultative, pentru preluarea în administrare specială a fondurilor de pensii facultative.”

7. După articolul 74 se introduce un nou articol, articolul 74¹, cu următorul cuprins:

„Art. 74¹. — (1) Activitatea de marketing al prospectului schemei de pensii facultative se poate desfășura numai prin intermediul unui agent de marketing, persoană juridică sau, după caz, persoană fizică ce își desfășoară activitatea în acest scop, autorizat sau avizat de către Comisie.

(2) Comisia emite norme privind activitatea de marketing a fondurilor de pensii facultative, inclusiv procedura de autorizare sau avizare, după caz, a agenților de marketing.”

8. La articolul 120, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi sau ale normelor emise în aplicarea acesteia atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.”

9. Articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 121. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

- a) nerespectarea măsurilor stabilite prin actele de control ale Comisiei;
- b) neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligațiilor depozitarului;
- c) nerespectarea prevederilor art. 20 alin. (1);
- d) nerespectarea prevederilor art. 44 alin. (3) și (4);
- e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 76 alin. (5) și (7);
- f) depășirea plafoanelor prevăzute la art. 87 alin. (1) și (4);

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

g) investirea în categoriile de active prevăzute la art. 90 alin. (1);

h) nerespectarea prevederilor art. 92 alin. (2) privind metoda de calcul al comisioanelor;

i) nerespectarea prevederilor art. 98 alin. (1);

j) nerespectarea unuia dintre termenele prevăzute la art. 100 alin. (1), art. 102 alin. (1), art. 103 alin. (1) sau la art. 104;

k) nerespectarea celorlalte obligații prevăzute în cuprinsul prezentei legi, în normele emise în aplicarea acesteia, precum și în actele adoptate de Comisie.

(2) Săvârșirea de către persoana fizică sau juridică a vreuneia dintre faptele prevăzute la alin. (1) se sancționează cu:

a) avertisment scris;

b) amendă contravențională;

c) anularea votului exprimat sau suspendarea temporară a dreptului de vot al acționarilor semnificativi;

d) retragerea autorizației sau a avizului, după caz a avizului altor entități decât administratorul, căruia i se aplică măsura administrativă prevăzută la art. 38;

e) restrângerea sau interzicerea dreptului administratorilor de a dispune de propriile active;

f) interzicerea, pe o perioadă cuprinsă între 90 și 180 de zile, a desfășurării unor activități ce cad sub incidența prezentei legi.

(3) Sancțiunile principale prevăzute la alin. (2) lit. a) sau b) pot fi aplicate cumulativ cu oricare dintre sancțiunile complementare prevăzute la alin. (2) lit. c)—f).

(4) Limitele amenzilor se stabilesc după cum urmează:

a) între 0,5% și 5% din capitalul social pentru persoanele juridice;

b) între 10.000 lei și 100.000 lei, pentru persoanele fizice.

(5) Amenzile contravenționale aplicate potrivit prezentei legi se fac venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența se face venit la bugetul Comisiei.

(6) Comisia poate aplica sancțiuni persoanelor fizice cărora, în calitate de administratori, reprezentanți legali sau exercitând în drept ori în fapt funcții de conducere sau exercitând cu titlu profesional activități reglementate de prezenta lege, le este imputabilă respectiva contravenție.

(7) Persoanele fizice prevăzute la alin. (6) sunt ținute, potrivit legii, și la repararea prejudiciilor patrimoniale cauzate prin fapta constituind contravenție. Dacă fapta este imputabilă mai multor persoane, acestea sunt ținute solidar la repararea prejudiciului cauzat.

(8) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

(9) Dacă aceeași persoană a săvârșit mai multe contravenții, sancțiunea se aplică pentru fiecare contravenție.

(10) În cazul în care la săvârșirea unei contravenții au participat mai multe persoane, sancțiunea se va aplica fiecăreia separat.

(11) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale se fac de către personalul împuternicit în acest scop prin decizie a președintelui Consiliului Comisiei.”

10. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 122. — În ceea ce privește procedura de stabilire și constatare a contravențiilor, de aplicare a sancțiunilor, precum și de repartizare a sumelor provenite din amenzi, prevederile prezentei legi derogă de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

11. După articolul 122 se introduce un nou articol, articolul 122¹, cu următorul cuprins:

„Art. 122¹. — Contravențiile prevăzute de prezenta lege se prescriu în termen de 3 ani de la data săvârșirii acestora.”

12. Articolul 123 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 an la 15 ani sau cu amendă:

a) fapta persoanei din vina căreia contribuția la fondul de pensii nu este virată sau este utilizată în alte scopuri decât prevede prezenta lege;

b) fapta persoanei din vina căreia transferul de lichidități bănești ale unui participant la un alt fond de pensii nu este efectuat în termenul prevăzut la art. 73 alin. (1) sau acestea sunt utilizate în alte scopuri decât prevede prezenta lege;

c) utilizarea de informații, documente și declarații false sau de orice alte mijloace ilegale în vederea obținerii autorizațiilor ori avizelor prevăzute de prezenta lege;

d) administrarea sau modificarea neautorizată a schemelor de pensii facultative;

e) desfășurarea de către administrator a altor activități decât cele pentru care a fost autorizat;

f) încălcarea interdicțiilor prevăzute la art. 97.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani fapta persoanei care se face vinovată de

desfășurarea fără autorizație sau aviz a unei activități pentru care prezenta lege prevede obligația deținerii unei autorizații ori a unui aviz valabil din partea Comisiei.

(3) Faptele prevăzute la alin. (1) și (2), dacă constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile prevăzute de acestea.

(4) Pentru infracțiunile prevăzute la alin. (1) și (2) acțiunea penală se exercită din oficiu.”

13. După articolul 124, se introduce un nou articol, articolul 124¹, cu următorul cuprins:

„Art. 124¹. — Autoritățile și instituțiile publice furnizează în mod gratuit Comisiei informațiile solicitate în scopul îndeplinirii de către aceasta a atribuțiilor care îi revin potrivit prevederilor prezentei legi.”

Art. IV. — În tot cuprinsul Legii nr. 204/2006 și al normelor emise în aplicarea acesteia, sintagma „membrii consiliului de administrație și ai comitetului de direcție” se va înlocui cu sintagma „administratori, directori, respectiv membri ai consiliului de supraveghere sau ai directoratului”.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Paul Păcuraru

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 10 octombrie 2007.

Nr. 112.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 759/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Sport**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 759/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Sport, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 9 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Agenția Națională pentru Sport se reorganizează, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANUContrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Marian Marius Dorin

Președintele Agenției Naționale pentru Sport,

Octavian Ioan Atanase Bellu

Ministrul economiei și finanțelor,

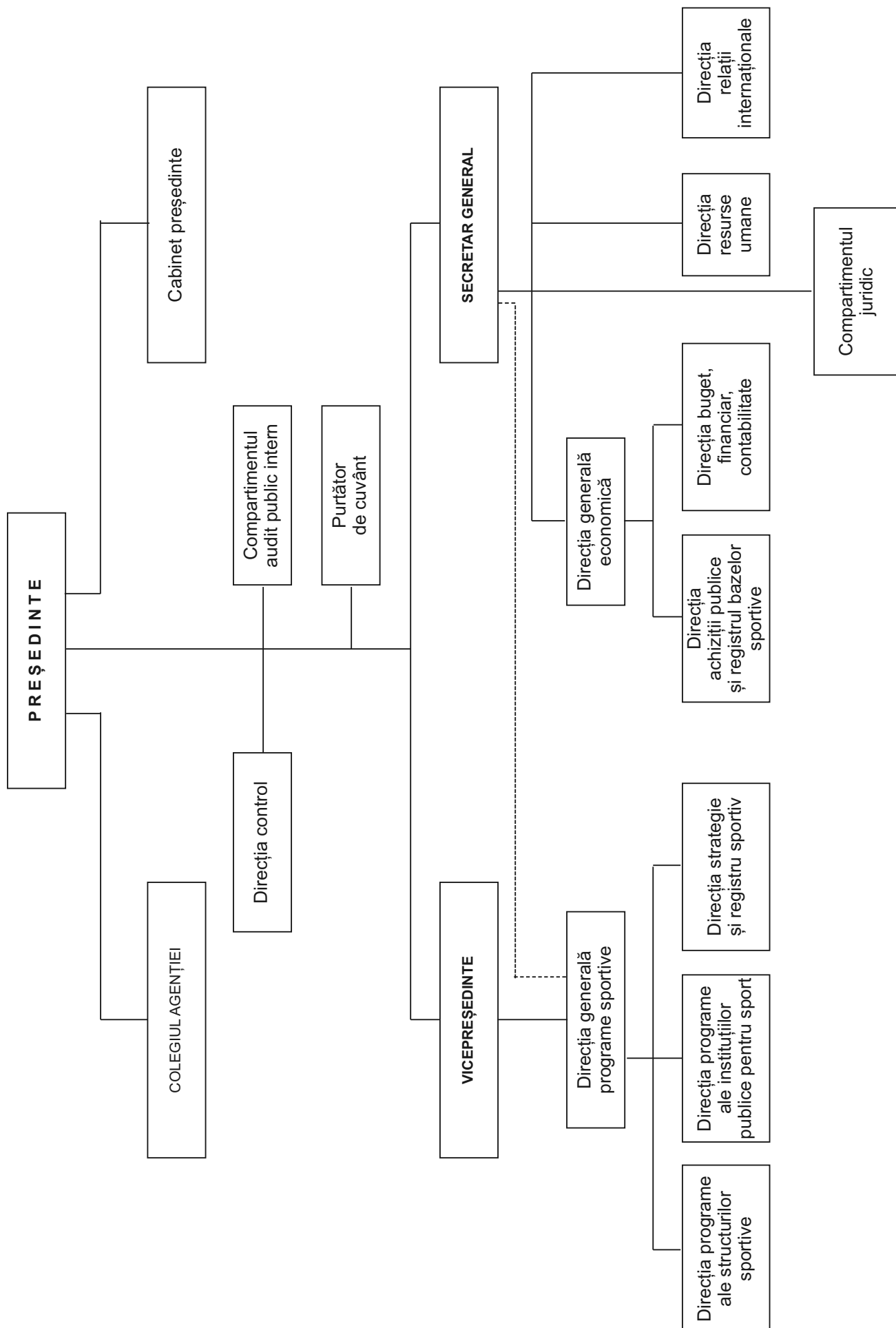
Varujan Vosganian

București, 10 octombrie 2007.

Nr. 1.243.

Numărul maxim total de posturi aprobate: 113

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Agenției Naționale pentru Sport

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN

privind organizarea și executarea inspecțiilor și controalelor în Ministerul Internelor și Reformei Administrative

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul ordin instituie un ansamblu de norme tehnico-juridice prin care se stabilesc tipurile de control executate în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, scopul controlului, obiectivele și modalitățile de desfășurare ale acestuia, documentele în care se concretizează acțiunile de control și măsurile propuse de personalul cu atribuții de control.

Art. 2. — În cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative se organizează și se execută următoarele tipuri de control: inspecții, controale de fond și controale tematice.

Art. 3. — Scopul controlului este acela de creștere a eficienței și eficacității activității desfășurate în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative prin executarea activităților de comparare a rezultatelor obținute cu obiectivele prevăzute, de măsurare a performanțelor realizate cu standardele stabilite inițial, de identificare a abaterilor și de adoptare a măsurilor pentru eliminarea acestora.

Art. 4. — Principiile care stau la baza controlului sunt:

a) *principiul legalității* — presupune ca toate activitățile specifice controlului să fie desfășurate cu respectarea prevederilor Constituției și ale legislației în materie;

b) *principiul obiectivității* — presupune o evaluare corectă și cât mai aproape de realitate a rezultatelor obținute, a cauzelor care au determinat abaterile și a măsurilor necesare înlăturării ori diminuării efectelor negative și integrării celor pozitive;

c) *principiul eficacității* — se referă la oportunitatea și finalitatea controlului, în scopul obținerii rezultatelor scontate;

d) *principiul eficienței* — are în vedere maximizarea rezultatelor activității de control în raport cu resursele utilizate: umane, financiare, de timp;

e) *principiul controlului preventiv* — presupune prevederea și identificarea posibilelor erori și abateri în scopul prevenirii acestora pe întreg parcursul desfășurării procesului de management;

f) *principiul motivării personalului* — se referă la aplicarea cu obiectivitate a sistemului sancțiune—recompensă personalului implicat în activitățile de control;

g) *principiul viziunii unitare* — activitatea de control trebuie să aibă la bază o viziune unitară a problematicii, atât în sensul reglementărilor, cât și al generalizării experienței pozitive;

h) *principiul coordonării și cooperării unitare* — în sensul că unitatea centrală de control coordonează toate activitățile de control și în același timp cooperează cu structurile implicate;

i) *principiul profesionalizării* — presupune pregătirea profesională corespunzătoare a specialiștilor care efectuează

activitatea de control, precum și diseminarea informațiilor, a bunelor practici și a instrumentelor de lucru în domeniu;

j) *principiul complementarității* — presupune implicarea activă a structurilor de control ale fiecărei unități aflate în subordinea sau coordonarea ministerului în efectuarea permanentă a controlului activității proprii. Astfel, controlul realizat de Corpul de control al ministrului este completat de către cel intern, efectuat în cadrul structurilor ministerului;

k) *principiul continuității* — activitățile de control trebuie să aibă un caracter permanent;

l) *principiul respectării demnității umane* — presupune ca, în exercitarea activității de control, să fie respectate toate drepturile și demnitatea persoanelor controlate.

CAPITOLUL II

Organizarea și executarea inspecțiilor, controalelor de fond și controalelor tematice

SECȚIUNEA 1

Organizarea și executarea inspecției

Art. 5. — *Inspecția* este controlul general, ierarhic superior și planificat, dispus de către ministrul internelor și reformei administrative, care vizează o examinare și o cercetare complexă, multidisciplinară a activității structurilor ministerului, în scopul evaluării obiective a rezultatelor, a competenței și capacităților managerilor, al identificării și corectării deficiențelor constatate.

Art. 6. — (1) Inspecția se organizează numai de Corpul de control al ministrului.

(2) Inspecția este executată de o comisie formată din specialiști ai Corpului de control al ministrului.

(3) Președintele comisiei este directorul general al Corpului de control al ministrului sau unul dintre adjuncții acestuia.

Art. 7. — Inspecția se execută la nivelul departamentelor, direcțiilor generale centrale, al celorlalte instituții și structuri aflate în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, precum și la autorități ale administrației publice locale, potrivit legii.

Art. 8. — Inspecțiile se desfășoară în baza planului unic de inspecție aprobat anual de către ministrul internelor și reformei administrative, la propunerea Corpului de control al ministrului.

Art. 9. — (1) Inspecția se execută în baza planului de inspecție care cuprinde următoarele:

- unitatea (instituția) care face obiectul inspecției;
- scopul și obiectivele inspecției;
- perioada de activitate supusă inspecției;
- componența comisiei și subcomisiilor;
- durata de desfășurare a inspecției.

(2) Perioada de executare a inspecției se poate prelungi prin dispoziție motivată a directorului general al Corpului de control al ministrului, după caz, până la realizarea obiectivelor stabilite prin planul de inspecție.

(3) Constatările efectuate pe timpul inspecției, concluziile și măsurile propuse de Corpul de control al ministrului se materializează în raportul de inspecție și se supun aprobării ministrului internelor și reformei administrative.

Art. 10. — (1) Președintele comisiei de inspecție răspunde de pregătirea inspecției, scop în care dispune, cu cel puțin 5 zile înaintea declanșării acestei activități, măsurile necesare documentării și instruirii membrilor comisiei în legătură cu specificul misiunilor și sarcinilor structurilor inspectate, cunoașterea legislației, a ordinelor, instrucțiunilor și dispozițiilor de linie.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), președintele comisiei de inspecție ia măsuri de înștiințare a șefului structurii care urmează a fi inspectată cu privire la data începerii inspecției, perioada supusă inspecției și obligația întocmirii raportului de informare prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Din comisiile de inspecție pot face parte, la solicitarea președintelui acesteia, specialiști cu experiență profesională în domeniu din alte structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, desemnați de șefii acestora.

Art. 11. — (1) Inspecția debutează prin prezentarea la sediul instituției inspectate a obiectivelor inspecției și a membrilor comisiei de inspecție de către președintele acesteia, după care șeful structurii evaluate prezintă raportul de informare și personalul cu atribuții de conducere.

(2) Pe timpul executării inspecției, în vederea realizării obiectivelor acesteia, personalul instituției inspectate este obligat să pună la dispoziția inspectorilor toate materialele și documentele din dotarea unității sau deținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu și să furnizeze toate datele și informațiile care au legătură cu exercitarea sarcinilor de serviciu.

(3) Ridicarea oricăror înscrisuri sau documente de către inspectorii se efectuează în condițiile prevăzute de lege.

(4) Dacă pe timpul executării inspecției sunt comise abateri disciplinare de către personalul inspectat, președintele comisiei de inspecție ia măsuri pentru sesizarea șefilor/comandanților competenți ai acestuia, în vederea dispunerii cercetării prealabile.

(5) În cazul în care pe timpul inspecției se constată indicii cu privire la existența unor pagube create de către personalul instituției inspectate, președintele comisiei de inspecție dispune măsuri de efectuare a cercetării administrative și recuperarea pagubei, potrivit dispozițiilor legale în vigoare.

(6) În cazul în care pe timpul inspecției se constată săvârșirea unor infracțiuni de către personalul unității instituției inspectate, președintele comisiei de inspecție ia măsuri pentru sesizarea organului competent să efectueze urmărirea penală.

(7) Pe timpul inspecției membrii comisiei de inspecție întocmesc note de constatare cu concluziile rezultate la sfârșitul evaluării fiecărui domeniu de activitate, formațiune/subunitate sau autoritate a administrației publice locale ori centrale și se aduc la cunoștință, sub semnătură, conducerii instituției inspectate și personalului evaluat.

(8) Modelul notei de constatare este prevăzut în anexa nr. 2.

(9) Pe timpul inspecției personalul evaluat poate contesta la președintele comisiei de inspecție, în scris și motivat, concluziile cuprinse în notele de constatare.

(10) Președintele comisiei de inspecție se pronunță, până la încheierea inspecției, în legătură cu admiterea sau respingerea contestației.

(11) Când președintele comisiei de inspecție apreciază că obiectivele inspecției au fost realizate, acesta declară închisă inspecția. Cu această ocazie sunt prezentate conducerii instituției inspectate principalele concluzii ale inspecției.

Art. 12. — (1) Raportul de inspecție se elaborează de comisia de inspecție în termen de 20 de zile de la închiderea inspecției.

(2) Raportul de inspecție cuprinde realizările, disfuncțiile, deficiențele și planul cu măsuri de ordin organizatoric, administrativ și disciplinar pentru remedierea acestora.

(3) În cadrul raportului de inspecție, activitatea instituției este apreciată prin efectuarea mediei notelor acordate pentru fiecare dintre obiectivele generale prevăzute la art. 22, astfel:

a) FOARTE BINE	FB — 9,00—10,00;
b) BINE	B — 7,00— 8,99;
c) SATISFĂCĂTOR	S — 5,00— 6,99;
d) NESATISFĂCĂTOR	NS — 1,00— 4,99.

(4) Nota obținută la fiecare obiectiv general rezultă din media notelor acordate la obiectivele specifice.

(5) Calificativul general acordat instituției inspectate este luat în considerare, conform semnificației date, la întocmirea evaluărilor anuale ale personalului cu funcții de conducere.

Art. 13. — (1) După aprobarea raportului de inspecție de către ministrul internelor și reformei administrative, președintele comisiei de inspecție îl prezintă șefului instituției inspectate, la sediul acesteia.

(2) În termen de 3 luni de la data prezentării raportului de inspecție sau la alte termene prevăzute în cuprinsul acestuia, șeful instituției inspectate informează, în scris, Corpul de control al ministrului despre stadiul realizării măsurilor stabilite în urma inspecției.

(3) În termen de 6 luni de la prezentarea raportului de inspecție, de regulă, Corpul de control verifică modul de executare a măsurilor stabilite.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea și executarea controlului de fond

Art. 14. — *Controlul de fond* este activitatea de verificare internă, planificată, dispusă de către șefii/comandanții departamentelor, direcțiilor generale centrale, ai celorlalte instituții și structuri aflate în subordinea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, în scopul evaluării activității structurilor subordonate, a competenței și capacității managerilor, al identificării și corectării deficiențelor constatate.

Art. 15. — (1) Controlul de fond se execută în baza planului unic de control, aprobat anual de către șefii structurilor care le organizează.

(2) Controlul de fond este condus de către șefii/comandanții menționați la art. 14 sau de alte persoane delegate de către aceștia.

(3) În planul de control sunt cuprinse următoarele:

- scopul și obiectivele controlului;
- perioada de activitate supusă controlului;
- componența comisiei de inspecție și a subcomisiilor;
- durata de desfășurare a controlului.

(4) Perioada de executare a controlului de fond se poate prelungi, după caz, până la realizarea obiectivelor stabilite prin planul de control.

(5) Elaborarea și aprecierea concluziilor desprinse se materializează prin raportul de control.

Art. 16. — Prevederile art. 9—12 se aplică în mod corespunzător și în cazul controalelor de fond.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și executarea controlului tematic

Art. 17. — *Controlul tematic* este activitatea de verificare internă, neplanificată, care se execută, de regulă, inopinat, prin care se urmăresc analiza, evaluarea, îndrumarea și/sau sprijinul unei activități determinate și se execută atât de Corpul de control al ministrului, cât și de direcțiile din aparatul central, instituțiile și structurile aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, pe toate nivelurile ierarhice.

Art. 18. — (1) Controlul tematic se execută în baza planului de control aprobat de către șefii/comandanții menționați la art. 14 sau de alte persoane delegate de către aceștia.

(2) Controlul tematic este condus de către șefii/comandanții menționați la art. 14 sau de persoanele delegate.

(3) Prevederile art. 15 alin (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în cazul controalelor tematice.

Art. 19. — (1) Durata, mijloacele și modalitățile de executare a controlului tematic, componența comisiilor și obiectivele de control se stabilesc de către șefii/comandanții care le dispun.

(2) Rezultatele controalelor tematice se materializează în raportul de control, nota de constatare sau în registre speciale destinate acestui scop.

(3) La încheierea controalelor tematice nu se acordă calificative.

Art. 20. — Controlul tematic debutează prin prezentarea la sediul instituției controlate a obiectivelor controlului tematic și a membrilor comisiei de inspecție de către președintele acesteia.

Art. 21. — Prevederile art. 9 alin. (1) și (3), art. 11 alin. (2)—(11), art. 12 alin. (1) și (2) și ale art. 13 alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul controlului tematic.

CAPITOLUL III

Obiectivele generale și specifice ale inspecțiilor și controalelor

Art. 22. — Obiectivele generale care se urmăresc cu ocazia inspecțiilor și controalelor sunt, în principal, următoarele:

a) modul și stadiul de implementare a strategiilor și planurilor de acțiuni prioritare;

b) legitimitatea, eficacitatea, eficiența, finalitatea activității unității și conformitatea strategică a organizării și funcționării structurii;

c) gradul de încredere al comunității și imaginea instituțiilor în rândul opiniei publice;

d) organizarea și executarea activităților specifice conform atribuțiilor funcționale;

e) activitatea de management resurse umane;

f) pregătirea funcționarilor publici cu statut special și a personalului militar pentru îndeplinirea misiunilor;

g) organizarea activităților pentru creșterea capacității de răspuns a unității în situații deosebite și capacitatea operativă și de intervenție;

h) activitatea de organizare, asigurarea cu personal, folosirea și evidența acestuia;

i) activitatea de înzestrare și respectarea disciplinei în domeniu;

j) pregătirea pentru reacții în situații de criză și logistica pentru stări excepționale;

k) ordinea interioară, starea și practica disciplinară;

l) activitatea de management logistic;

m) activitatea medicală și sanitar-veterinară;

n) activitatea financiar-contabilă;

o) activitatea de comunicații și informatică;

p) activitatea de secretariat, relații cu publicul, arhivă și informare-documentare;

q) activitatea de protecție a informațiilor clasificate;

r) activitatea de psihologie;

s) activitatea juridică;

ș) competența managerială și diagnoza climatului organizațional.

Art. 23. — Obiectivele specifice ale inspecției sau controlului se stabilesc în planurile de inspecție sau de control.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 24. — La întocmirea planului unic de inspecție, pentru evitarea suprapunerii activităților de control efectuate de structurile cu atribuții în acest sens, comandanții/șefii departamentelor, direcțiilor generale centrale, ai celorlalte instituții și structuri aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative vor informa Corpul de control al ministrului, până la data de 30 noiembrie, despre controalele executate în anul curent și cele planificate în anul următor.

Art. 25. — Inspecțiile și controalele se execută concomitent cu desfășurarea activităților curente de către structurile evaluate, acordându-se sprijin în organizarea și îndeplinirea sarcinilor și misiunilor specifice acestora, înlăturarea deficiențelor constatate și a cauzelor care le-au generat.

Art. 26. — Inspecțiile și controalele la structurile aparatului central din Ministerul Internelor și Reformei Administrative se execută potrivit prevederilor prezentului ordin, iar obiectivele se stabilesc în funcție de atribuțiile prevăzute în regulamentele proprii de organizare și funcționare.

Art. 27. — Corpul de control al ministrului verifică și monitorizează modalitățile în care comandanții/șefii departamentelor, direcțiilor generale centrale, ai celorlalte instituții și structuri aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative organizează și execută activitățile de control reglementate prin prezentul ordin.

Art. 28. — Structurile aflate în subordonarea/coordonarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative înaintează Corpului de control al ministrului, în format electronic, regulamentele de organizare și funcționare, ordinele, instrucțiunile, metodologiile, dispozițiile care le reglementează activitatea internă, precum și rapoartele privind concluziile controalelor de fond și tematice efectuate, în termen de 5 zile de la aprobarea acestora.

Art. 29. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 30. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

București, 11 octombrie 2007.

Nr. 318.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

RAPORT DE INFORMARE*)

1. Scurt istoric:
 - a) acte normative în baza cărora a fost înființată unitatea;
 - b) evoluția în timp a unității prin prisma reorganizărilor structurale.
2. Realizările obținute în perioada supusă inspecției, pe linia îndeplinirii atribuțiilor și misiunilor specifice:
 - a) indicatori și situații statistice comparative pe etape de timp;
 - b) măsuri pentru eficientizarea activităților, stabilite de alte structuri de control, precum și cele proprii, monitorizarea acestora și stadiul îndeplinirii lor.
3. Greutăți care au împiedicat activitatea unității
4. Disfuncții și nereguli identificate în activitatea proprie, pe domenii de activitate.

Șeful unității,

*) Raportul de informare se întocmește de către șeful/comandantul unității ce urmează a fi evaluată/verificată.

NOTĂ DE CONSTATARE

cu principalele concluzii rezultate în urma inspecției efectuate pe linie de
 (denumirea obiectivului sau domeniului de activitate verificat)
la (denumirea unității)

1. Modul de îndeplinire a sarcinilor și atribuțiilor specifice (baza legală și realizări)
2. Greutăți întâmpinate
3. Nereguli și disfuncționalități constatate
4. Neajunsuri remediate pe timpul efectuării inspecției (măsuri proactive)
5. Calificativul propus (dacă este cazul, se vor propune calificative pe compartimente de muncă și subunități)
6. Program cu măsurile propuse pentru remedierea neregulilor constatate, cu responsabilități și termene precise, referitoare la probleme de concepție, organizatorice sau neconcordanțe cu actele normative etc.

Din partea:

.....
 (denumirea structurii de control)

.....
 (denumirea structurii inspectate)

.....
 (denumirea direcției centrale din care face parte specialistul cooptat în comisia de inspecție)

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN**privind acordarea titlului de parc industrial Asocierii „Parc Industrial UTA 2”**

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2007 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, cu modificările ulterioare, și ale art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

constatând, sub rezerva rezultatelor verificării de detaliu, că proiectul depus îndeplinește, în principiu, condițiile de eligibilitate stabilite în schema de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale, aprobată prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acordă titlul de parc industrial Asocierii „Parc Industrial UTA 2”, alcătuită din următorii membri:

1. Societatea Comercială „Parc Industrial UTA” — S.R.L., având numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Arad J02/171/2.02.2006, cod unic de înregistrare 18342073;

2. Societatea Comercială „UTA” — S.A., având numărul de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Arad J02/162/7.03.1991, cod unic de înregistrare 1704047;

3. domnul Adrian Ioan Rus, cetățean român.

Art. 2. — (1) Titlul de parc industrial este valabil pentru terenul care are următoarele date de identificare:

a) este situat pe teritoriul administrativ al municipiului Arad, județul Arad, și este înscris în următoarele cărți funciare ale municipiului Arad: CF nr. 69048/N, nr. cadastrale 1271363 și 1271364; CF nr. 69049/N, nr. cadastral 1271364; CF nr. 68887/N, nr. cadastral 1271363; CF nr. 68886/N, nr. cadastral 1271363; CF nr. 68600/N, nr. cadastral 1271363; CF nr. 67630/N, nr. cadastral 1271364; CF nr. 65261/N, nr. cadastral 1271363; CF nr. 68623/N, nr. cadastral 3979; CF nr. 59390/N, nr. cadastral 1271364; CF nr. 57964/N, nr. cadastral 3979;

b) are o suprafață de 14,58 ha;

c) este adus cu drept de folosință în Asocieria „Parc Industrial UTA 2”, pe o perioadă de 30 de ani.

(2) Perimetrul parcului industrial pentru care se acordă titlul este prevăzut în anexa la prezentul ordin, care se comunică, la cererea celor interesați, de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 3. — Titlul de parc industrial se acordă pe perioada de 15 ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute în legislația în vigoare.

Art. 4. — La data acordării titlului, parcul industrial este administrat în temeiul unui contract încheiat între membrii Asocierii „Parcul Industrial UTA 2” și Societatea Comercială

„UTA Logistic Parc” — S.R.L., denumită mai jos *societate-administrator*, nr. de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Arad J02/1428/2006, cod unic de înregistrare 18904490.

Art. 5. — (1) Societatea-administrator, după caz, proprietarii terenului aferent parcului industrial transmit Ministerului Internelor și Reformei Administrative:

a) datele de identificare ale fiecărui operator economic cu care au încheiat contract de amplasare în parcul industrial până la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b) datele de identificare ale fiecărui operator economic cu care încheie contract de amplasare în parcul industrial, în termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a respectivului contract, cu precizarea suprafețelor de teren și a clădirilor care devin proprietatea unui astfel de operator economic.

(2) Societatea-administrator transmite Ministerului Internelor și Reformei Administrative rapoarte semestriale privind activitățile realizate în parcul industrial.

Art. 6. — În baza titlului acordat potrivit prezentului ordin, societățile comerciale pot beneficia de ajutor de stat regional pentru investițiile realizate în parcul industrial, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 privind aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul privind constituirea Comunității Europene în cazul ajutorului național regional pentru investiții, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 1 noiembrie 2006;

b) Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007 privind aprobarea schemei de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale.

Art. 7. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este municipiul Arad, județul Arad.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

București, 15 octombrie 2007.
Nr. 325.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

HOTĂRÂRE

privind modul de exercitare a dreptului de vot la alegerile pentru Parlamentul European din data de 25 noiembrie 2007 de către cetățenii români cu domiciliul în străinătate

Văzând dispozițiile art. 5 și 9 din Legea nr. 33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 23 alin. (1) din Legea nr. 33/2007, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Articol unic. — Cetățenii români cu domiciliul în străinătate își pot exercita dreptul de vot la alegerile pentru Parlamentul European din data de 25 noiembrie 2007 în baza pașaportului simplu și vor fi înscrși în lista electorală suplimentară.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Gheorghe Florea**

București, 15 octombrie 2007.

Nr. 16.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

